

Artikel 6 fastslår, at ordningen skal gennemgås i november 2006 og november 2008 med henblik på en omfordeling af eventuelle ubrugte midler.

Artikel 7 fastslår, at EØS' finansieringsmekanisme skal koordineres med den norske finansieringsmekanisme, og at ansøgningsprocedurerne for de to ordninger skal være de samme. Der skal eventuelt tages hensyn til relevante ændringer i Fællesskabets samhörighedspolitikker.

Artikel 8 fastslår, at EFTA/EØS-landene skal nedsætte et udvalg, som skal forvalte ordningen. Nærmere regler om implementeringen vil blive fastlagt senere. Forvaltningsomkostninger dækkes inden for beløbsrammen i artikel 2.

Artikel 9 fastslår, at når ordningen udløber efter fem år, forpligter de kontraherende parter sig til, med forbehold for deres rettigheder og forpligtelser efter EØS-aftalen og i lyset af aftalens artikel 115, at vurdere behovet for fortsat at mindske de økonomiske og sociale uligheder inden for EØS.

Artikel 10 fastslår, at dersom et eller flere af modtagerlandene opført i protokollens artikel 5 ikke bliver parter i aftalen den 1. maj 2004, eller dersom der opstår ændringer i medlemskabet af EFTA-søjlen i EØS, skal protokollen gøres til genstand for de nødvendige tilpasninger.

Artikel 2, stk. 2 c) tilføjer en ny protokol 44 om beskyttelsesmekanismer til EØS-aftalen. Den inkorporerer og tilpasser de EØS-relevante beskyttelsesmekanismer, som findes i EU's tiltrædelsesakt. Det drejer sig om følgende fire tidsbegrænsede beskyttelsesklausuler: Den såkaldte generelle økonomiske beskyttelsesklausul (ved alvorlige og vedvarende økonomiske problemer i en sektor eller et bestemt geografisk område), beskyttelsesklausulen for det indre marked (dersom et af tiltrædelseslandene ikke opfylder sine aftaleforpligtelser), samt de beskyttelsesklausuler, som er nedfældet i overgangsordningerne for henholdsvis fri bevægelighed for personer og for vejtransport.

Bestemmelserne i EU's tiltrædelsesakt om anvendelse af beskyttelsesklausulerne er baseret på EU's institutionelle ordninger, hvor Kommissionen og Rådet er bemyndiget til at træffe beslutninger på vegne af medlemslandene. Sådanne beslutninger skal i henhold til EØS-aftalen tages af det enkelte EFTA/EØS-land samt af Kommissionen (for EU-siden). Protokol 44 fastslår, at anvendelsen af de fire beskyttelsesklausuler i

EØS-sammenhæng skal følge de principper og fremgangsmåder, som følger af EØS-aftalen.

Angående den generelle økonomiske beskyttelsesklausul, fastslår protokol 44 stk. 1, at gældende beskyttelsesklausul i EØS-aftalens artikel 112 også skal gælde for de forhold, som er reguleret i tiltrædelsesaktens relevante bestemmelse (artikel 37), inden for samme tidsrum og med de samme retsvirkninger. Dette betyder, at EFTA/EØS-landene træffer beslutninger på nationalt grundlag i overensstemmelse med fremgangsmåden i EØS-aftalens artikel 113 og 114. Eksisterende rettigheder efter EØS-aftalens artikel 112 vil ikke blive berørt. Vilklårene for at anvende bestemmelsen er, at en aftalepart oplever alvorlige og vedvarende økonomiske problemer i en sektor eller et bestemt geografisk område. Vilklårene er langt hen ad vejen de samme som efter EØS-aftalens artikel 112. Imidlertid åbner protokol 44 for, at EFTA/EØS-landene i en overgangsperiode kan træffe foranstaltninger i forhold til ét eller flere af de nye medlemslande til forskel fra artikel 112, som i princippet kun kan anvendes over for samtlige aftaleparter. Den samme institutionelle tilpasning gælder også for de specielle beskyttelsesklausuler nedfældet i overgangsordningerne for henholdsvis fri bevægelighed for personer og vejtransport. Også her vil EØS-aftalens artikel 112, 113 og 114 gælde på de forhold, som er reguleret i overgangsordningerne, og inden for de samme tidsrum og med samme retsvirkninger.

Beskyttelsesklausulen for det indre marked, som er en konsekvens af tiltrædelsesaktens artikel 38, giver Kommissionen ret til at træffe nødvendige foranstaltninger i en treårig periode fra ikrafttrædelsen, dersom et af tiltrædelseslandene ikke opfylder sine aftaleforpligtelser. Bestemmelsen skal ses i lyset af de særlige opgaver, Kommissionen har i EU med hensyn til at overvåge det indre markeds virkemåde. Eventuelle EØS-relevante beskyttelsesforanstaltninger, som træffes på EU-siden, vil her følge EØS-aftalens ordinære fremgangsmåde for beslutningstagning (jfr. EØS-aftalens kapitel 2), det vil sige inkorporering i EØS-aftalen gennem beslutning i Det Blandede EØS-udvalg. Kravene til enstemmige beslutninger i Det Blandede EØS-udvalg gør, at Kommissionens vedtagelser ikke vil have direkte virkning for EFTA/EØS-landene. I de fleste tilfælde vil EU og EFTA/EØS-landene have sammenfaldende interesser i forhold til til-